

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 3 januari 2017 – Bahtiar Fathi mot Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Mål C-56/17)

(2017/C 112/36)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bahtiar Fathi

Motpart: Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Tolkningsfrågor

- 1) Följer det av artikel 3.1 i förordning (EU) nr 604/2013⁽¹⁾, tolkad mot bakgrund av skäl 12 och artikel 17 i förordningen, att en medlemsstat får anta ett beslut som utgör en prövning av ansökan om internationellt skydd i den mening som avses i artikel 2 d i förordningen som har lämnats in i nämnda medlemsstat, utan att det uttryckligen fastställts att denna medlemsstat är ansvarig enligt kriterierna i förordningen när det inte finns några uppgifter som talar för ett undantag enligt artikel 17 i förordningen i det enskilda fallet?
- 2) Följer det av artikel 3.1 andra meningen i förordning nr 604/2013, tolkad mot bakgrund av skäl 54 i direktiv 2013/32/EU⁽²⁾, att det i en sådan situation som den i det nationella målet vid en ansökan om internationellt skydd i den mening som avses i artikel 2 b i förordningen, såvida inte något undantag görs enligt artikel 17.1 i förordningen, krävs ett antagande av ett beslut enligt vilket medlemsstaten åtar sig att pröva ansökan enligt kriterierna i förordningen, och vilket grundas på att bestämmelserna i förordningen är tillämpliga på sökanden?
- 3) Ska artikel 46.3 i direktiv 2013/32/EU tolkas så, att domstolen vid ett överklagande av ett beslut att neka internationellt skydd enligt skäl 54 i direktivet måste bedöma huruvida bestämmelserna i förordning (EU) nr 604/2013 gäller för sökanden om medlemsstaten inte uttryckligen har fastställt att den är ansvarig för prövningen av ansökan om internationellt skydd enligt kriterierna i förordningen? Ska det mot bakgrund av skäl 54 i direktiv 2013/32 utgå från att sökandens rättsliga situation, om det inte finns några uppgifter som talar för en tillämpning av artikel 17 i förordning nr 604/2013 och ansökan om internationellt skydd har prövats av den medlemsstat till vilken den har riktats på grundval av direktiv 2011/95⁽³⁾, faller under förordningens tillämpningsområde även när medlemsstaten inte uttryckligen har fastställt sitt ansvar enligt kriterierna i förordningen?
- 4) Följer det av artikel 10.1 b i direktiv 2011/95/EU, att det i en sådan situation som den i det nationella målet föreligger skäl till förföljelse på grund av religion när sökanden inte har ingett förklaringar och handlingar med avseende på samtliga rekvisit i den bestämmelsen, som är av grundläggande betydelse för den berörda personens tillhörighet till en viss religion?
- 5) Följer det av artikel 10.2 i direktiv 2011/95/EU att det finns skäl till förföljelse som grundas på religion i den mening som avses i artikel 10.1 b i direktivet när sökanden i en sådan situation som den i det nationella målet gör gällande att denne förföljs på grund av sin religionstillhörighet, men inte har ingett några förklaringar och bevis med avseende på omständigheter som är karaktäristiska för en persons tillhörighet till en viss religion och som skulle kunna utgöra grund för aktörer som utövar förföljelse att anta att den berörda personen tillhör denna religion – däribland omständigheter som har samband med vidtagandet av religiösa handlingar eller underlåtenhet att vidta sådana handlingar eller med religiösa åsiktstyrningar – eller med avseende på former av personligt eller gemensamt handlande grundat på eller påbjudet genom någon trosriktning?

- 6) Följer det av artikel 9.1 och 9.2 i direktiv 2011/95/EU, tolkad mot bakgrund av artiklarna 18 och 10 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och begreppet religion i den mening som avses artikel 10.1 b i direktivet att i en sådan situation som den i det nationella målet
- a) begreppet religion i den mening som avses i unionsrätten inte omfattar några handlingar som anses vara straffbara enligt medlemsstaternas nationella lagstiftning? Kan sådana handlingar som anses straffbara i sökandens ursprungsland utgöra förföljelse?
- b) Kan begränsningar som har fastställts för att skydda andra människors rättigheter och friheter och den allmänna ordningen i sökandens ursprungsland anses tillåtna mot bakgrund av förbudet mot omvändelse och förbudet mot handlingar som strider mot religionen som grundas på lag- och förordningsbestämmelser i detta land? Utgör nämnda förbud i sig sådan förföljelse som avses i de angivna direktivbestämmelserna om ett åsidosättande av dessa bestraffas med dödsstraff, även om dessa lagar inte uttryckligen riktar sig mot en viss religion?
- 7) Följer det av artikel 4.2 i direktiv 2011/95/EU, tolkad mot bakgrund av artikel 4.5 b i direktivet, artikel 10 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 46.3 i direktiv 2013/32/EU, att det i en sådan situation som den i det nationella målet är tillåtet att bedömningen av sakuppgifter och omständigheterna endast ska göras på grundval av de förklaringar och de handlingar som sökanden har gett in, men det emellertid är tillåtet att kräva ett styrkande av de beståndsdelar som fattas med avseende på begreppet religion i den mening som avses i artikel 10.1 b i direktivet om
- ansökan om internationellt skydd utan dessa uppgifter anses ogrundad i den mening som avses i artikel 32 jämförd med artikel 31.8 e i direktiv 2013/32/EU och
- det i nationell lagstiftning föreskrivs att den behöriga myndigheten ska fastställa alla omständigheter som är relevanta för prövningen av ansökan om internationellt skydd och domstolen vid ett överklagande av avslagsbeslutet ska upplysa om att den berörda personen inte har erbjudit och ingivit någon bevisning?

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 2013, s. 31).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 2013, s. 60).
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 2011, s. 9).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 3 februari 2017 – SCI
Château du Grand Bois mot Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer
(FranceAgriMer)**

(Mål C-59/17)

(2017/C 112/37)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SCI Château du Grand Bois

Motpart: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)